A TÖRVÉNYSZÉK ÍTÉLETE (kibővített negyedik tanács)

2019. szeptember 20.*

„Megsemmisítés iránti kereset – Közös kül- és biztonságpolitika – A venezuelai helyzetre tekintettel hozott korlátozó intézkedések – Harmadik állam által benyújtott kereset – Közvetlen érintettség hiánya – Elfogadhatatlanság”

A T-65/18. sz. ügyben,

a **Venezuelai Bolivári Köztársaság** (képviselik: F. Di Gianni és L. Giuliano ügyvédek)

felperesnek

az **Európai Unió Tanácsa** (képviselik kezdetben: P. Mahnič és L. Ozola, később: P. Mahnič és A. Antoniadis, meghatalmazotti minőségben)

alperes ellen

az először a venezuelai helyzetre tekintettel hozott korlátozó intézkedésekről szóló, 2017. november 13-i (EU) 2017/2063 tanácsi rendeletnek (HL 2017. L 295., 21. o.), másodszor a 2017/2063 rendelet végrehajtásáról szóló, 2018. november 6-i (EU) 2018/1653 tanácsi végrehajtási rendeletnek (HL 2018. L 276., 1. o.), harmadszor pedig a venezuelai helyzetre tekintettel hozott korlátozó intézkedésekről szóló (KKBP) 2017/2074 határozat módosításáról szóló, 2018. november 6-i (KKBP) 2018/1656 tanácsi határozatnak (HL 2018. L 276., 10. o.) a Venezuelai Bolivári Köztársaságot érintő részében való megsemmisítése iránt az EUMSZ 263. cikk alapján benyújtott kérelme tárgyában,

A TÖRVÉNYSZÉK (kibővített negyedik tanács),

tagjai: H. Kanninen elnök, J. Schwarcz, C. Iliopoulos, L. Calvo-Sotelo Ibáñez-Martín (előadó) és I. Reine bírák,

hivatalvezető: F. Oller tanácsos,

tekintettel az eljárás írásbeli szakaszára és a 2019. február 8-i tárgyalásra,

meghozta a következő

* Az eljárás nyelve: angol.

Ítéletet

A jogvita előzményei

1 2017. november 13-án az Európai Unió Tanácsa elfogadta a venezuelai helyzetre tekintettel hozott korlátozó intézkedésekről szóló (KKBP) 2017/2074 határozatot (HL 2017. L 295., 60. o.). Ez a határozat először is fegyverek, katonai felszerelések vagy bármilyen más, belső elnyomás céljára felhasználható felszerelés, valamint berendezések, technológiák vagy monitorozásra szolgáló szoftverek Venezuela számára való kivitelének tilalmát tartalmazza. Másodszor pénzügyi, technikai vagy az ezen felszerelésekkel és technológiákkal összefüggésben álló más jellegű szolgáltatások Venezuelában való nyújtásának tilalmát határozza meg. Harmadszor a határozat előírja személyek, szervezetek és szervek pénzeszközeinek és gazdasági erőforrásainak a befagyasztását. A 2017/2074 határozat az (1) preambulumbekezdése szerint Venezuelában a demokrácia, a jogállamiság és az emberi jogok helyzetének folytatódó romlására reagál.

2 A 2017/2074 határozat 13. cikkének második bekezdése úgy rendelkezik, hogy ezt a határozatot folyamatosan felül kell vizsgálni, és ha a Tanács úgy ítéli meg, hogy e határozat céljai nem valósultak meg, a határozatot meg kell újítani, vagy adott esetben módosítani kell. Ugyanezen cikk első bekezdése az eredeti szövegében úgy rendelkezett, hogy a 2017/2074 határozatot 2018. november 14-ig kell alkalmazni. 2018. november 6-án a 2017/2074 határozat módosításáról szóló (KKBP) 2018/1656 tanácsi határozat (HL 2018. L 276., 10. o.) 2019. november 14-ig meghosszabbította a 2017/2074 határozat érvényességét, és módosította az említett határozat I. mellékletének 7. pontját, amely a vagyoni értékek befagyasztásával érintett személyek egyikére vonatkozik.

3 2017. november 13-án a Tanács az EUMSZ 215. cikk (2) bekezdése és a 2017/2074 határozat alapján a venezuelai helyzetre tekintettel hozott korlátozó intézkedésekről szóló (EU) 2017/2063 rendeletet (HL 2017. L 295., 21. o.) is elfogadta.

4 A 2017/2063 rendelet 2. cikke pontosítja, hogy tilos Venezuelában bármely természetes vagy jogi személy, szervezet vagy szerv részére, vagy az ebben az országban történő felhasználás céljából a Tanács által 2014. március 17-én elfogadott, az Európai Unió közös katonai listáján (HL 2014. C 107., 1. o.) szereplő árukhoz és technológiához kapcsolódóan technikai segítséget, brókerszolgáltatást, finanszírozást vagy pénzügyi támogatást, továbbá egyéb szolgáltatást nyújtani.

5 A 2017/2063 rendelet 3. cikke és I. melléklete úgy rendelkezik, hogy egyaránt tilos Venezuelában bármely természetes vagy jogi személy, szervezet vagy szerv részére, vagy az ebben az országban történő felhasználás céljából belső elnyomás céljára felhasználható olyan felszereléseket eladni, szolgáltatni vagy kivinni, mint fegyverek, lőszerek, tömegoszlatás céljára vagy a fogvatartott személyek szállítására szolgáló járművek, vagy még a robbanóanyagok, továbbá az említett felszerelésekhez kapcsolódóan tilos technikai segítséget, brókerszolgáltatást, finanszírozást vagy pénzügyi támogatást vagy egyéb szolgáltatásokat nyújtani.

6 A 2017/2063 rendelet 4. cikke előírja, hogy az e rendelet 2. és 3. cikkétől eltérve, a tagállamok illetékes hatóságai az általuk helyénvalónak ítélt feltételek mellett engedélyezhetnek bizonyos ügyleteket.

7 A tagállamok illetékes hatóságai előzetes engedélyezésének esetét kivéve a 2017/2063 rendelet 6. és 7. cikke, valamint II. melléklete tiltja Venezuelában bármely természetes vagy jogi személy, szervezet vagy szerv részére, vagy az ebben az országban történő felhasználás céljából berendezéseket, technológiát vagy csomagelemző, hálózati lehallgató, ellenőrző, zavaró és beszédfelismerő szoftvereket eladni, szolgáltatni vagy kivinni, továbbá az említett berendezésekhez kapcsolódóan technikai segítséget, brókerszolgáltatást, pénzügyi támogatást vagy egyéb szolgáltatásokat nyújtani.

8 A 2017/2063 rendelet 20. cikke értelmében a fent említett tilalmak alkalmazandók:

„a) az Unió területén, annak légterét is beleértve;

b) a valamely tagállam joghatósága alá tartozó bármely légi vagy vízi jármű fedélzetén;

c) az Unió területén vagy azon kívül tartózkodó bármely személyre, aki valamely tagállam állampolgára;

d) bármely tagállam joga szerint bejegyzett vagy létrehozott jogi személyre, szervezetre vagy szervre az Unió területén vagy azon kívül;

e) a teljes egészében vagy részben az Unión belül üzleti tevékenységet folytató bármely jogi személyre, szervezetre vagy szervre.”

9 A 2017/2063 rendelet 8–11. cikke, valamint a IV. és V. melléklete előírja továbbá – a kivételekre figyelemmel – az egyes természetes vagy jogi személyekhez, szervezetekhez vagy szervekhez tartozó vagyoni értékek befagyasztását, valamint az e vagyoni értékek rendelkezésükre bocsátásának tilalmát.

10 A 2017/2063 rendelet 17. cikkének (4) bekezdése végül pontosítja, hogy „[a] IV. és V. mellékletben foglalt jegyzéket rendszeres időközönként, de legalább 12 havonta felül kell vizsgálni”. 2018. november 6-án a 2017/2063 rendelet végrehajtásáról szóló (EU) 2018/1653 tanácsi végrehajtási rendelet (HL 2018. L 276., 1. o.) módosította az említett rendelet IV. mellékletének 7. pontját, amely a vagyoni értékek befagyasztásával érintett személyek egyikére vonatkozik.

Az eljárás és a felek kérelmei

11 A Törvényszék Hivatalához 2018. február 6-án benyújtott keresetlevéllel a Venezuelai Bolivári Köztársaság előterjesztette a jelen keresetet a 2017/2063 rendelettel szemben, amennyiben annak rendelkezései érintik.

12 A Törvényszék Hivatalához 2018. május 3-án benyújtott külön iratában a Tanács a Törvényszék eljárási szabályzatának 130. cikke szerinti elfogadhatatlansági kifogást emelt. A Venezuelai Bolivári Köztársaság 2018. június 27-én előterjesztette az e kifogásra vonatkozó észrevételeit.

13 A negyedik tanács javaslatára a Törvényszék 2018. október 17-én az eljárási szabályzat 28. cikke alapján úgy határozott, hogy az ügyet kibővített ítélkező testület elé utalja.

14 Az előadó bíró javaslata alapján a Törvényszék (kibővített negyedik tanács) az eljárási szabályzat 130. cikkének (6) bekezdésével összhangban úgy határozott, hogy az eljárás szóbeli szakaszát kizárólag a kereset elfogadhatósága vonatkozásában nyitja meg. Az eljárási szabályzat 89. cikkében előírt pervezető intézkedések keretében a Törvényszék (kibővített negyedik tanács) felhívta továbbá a feleket arra, hogy írásban válaszoljanak egy kérdésre. A felek e felhívásra a 2018. december 14-i levélben válaszoltak.

15 A Törvényszék Hivatalához 2019. január 17-én benyújtott külön iratában a Venezuelai Bolivári Köztársaság az eljárási szabályzat 86. cikke alapján kiigazította a keresetlevelet, így az a 2018/1656 határozatra és a 2018/1653 végrehajtási rendeletre is vonatkozik, amennyiben e jogi aktusok rendelkezései érintik. A Tanács 2019. február 5-én válaszolt a kiigazítási beadványra.

16 A Venezuelai Bolivári Köztársaság azt kéri, hogy a Törvényszék:

– semmisítse meg először is a 2017/2063 rendeletet, másodszor a 2018/1653 végrehajtási rendeletet, harmadszor pedig a 2018/1656 határozatot, amennyiben e jogi aktusok rendelkezései érintik;

– a Tanácsot kötelezze a költségek viselésére.

17 Az elfogadhatatlansági kifogásban a Tanács azt kéri, hogy a Törvényszék:

– utasítsa el a keresetet;

– a Venezuelai Bolivári Köztársaságot kötelezze a költségek viselésére.

18 Az elfogadhatatlansági kifogásra vonatkozó észrevételeiben a Venezuelai Bolivári Köztársaság azt kéri, hogy a Törvényszék utasítsa el az elfogadhatatlansági kifogást.

19 A Törvényszék a 2019. február 8-i tárgyaláson meghallgatta a felek szóbeli előadásait és az általa az elfogadhatósággal kapcsolatban feltett kérdésekre adott válaszait.

A jogkérdésről

A keresetről, amennyiben az a 2017/2063 rendeletre vonatkozik

Előzetes észrevételek

20 Keresetlevelében a Venezuelai Bolivári Köztársaság a 2017/2063 rendelet megsemmisítését kérte, amennyiben e jogi aktus rendelkezései érintik.

21 A Tanács arra irányuló kérelmében, hogy a Törvényszék a kereset elfogadhatóságáról annak érdemi vizsgálata nélkül döntsön, úgy érvelt, hogy a Venezuelai Bolivári Köztársaság kérelmének ily módon történő megfogalmazásával a 2017/2063 rendelet 2., 3., 6. és 7. cikkét érintette. A Venezuelai Bolivári Köztársaság sem eljárási irataiban, sem pedig a tárgyaláson nem cáfolta a keresetlevél ezen értelmezését.

22 Következésképpen úgy kell tekinteni, hogy amennyiben a kereset a 2017/2063 rendelet ellen irányul, az kizárólag az említett rendelet 2., 3., 6. és 7. cikkére vonatkozik (a továbbiakban: megtámadott rendelkezések).

Az elfogadhatóságról

23 A Tanács három elfogadhatatlansági okot hoz fel, nevezetesen először is azt, hogy a Venezuelai Bolivári Köztársaságnak nincsen eljáráshoz fűződő érdeke, másodszor, hogy a megtámadott rendelkezések nem érintik közvetlenül, harmadszor pedig, hogy nem minősül az EUMSZ 263. cikk negyedik bekezdése értelmében vett „természetes vagy jogi személy[nek]”.

24 A Törvényszék úgy ítéli meg, hogy a kereset elfogadhatóságáról először a Tanács által hivatkozott és arra alapított második elfogadhatatlansági okot megvizsgálva kell határozni, hogy a Venezuelai Bolivári Köztársaságot a megtámadott rendelkezések nem érintik közvetlenül.

25 A Tanács azt állítja, hogy az EUMSZ 263. cikk negyedik bekezdése értelmében a Venezuelai Bolivári Köztársaságot a megtámadott rendelkezések nem érintik közvetlenül.

26 A Tanács e tekintetben arra hivatkozik, hogy a Venezuelai Bolivári Köztársaság nem állíthatja azt, hogy a megtámadott rendelkezések közvetlenül érintik arra hivatkozva, hogy e rendelkezések célja, hogy politikájának abbahagyására kényszerítsék. Az a kérdés ugyanis, hogy valamely jogi aktus közvetlenül érinti-e a felperes jogi helyzetét, e jogi aktus tartalmától, nem pedig annak céljától függ.

27 Ráadásul a valamely tevékenységet tiltó jogi aktus csak az ilyen tevékenységet folytatók helyzetére vált ki közvetlen hatásokat. Az e tilalom más személyekre gyakorolt hatásai nem tekinthetők úgy, hogy azok közvetlenül a szóban forgó jogi aktusból erednek. Márpedig a megtámadott rendelkezések semmilyen tilalmat nem írnak elő a Venezuelai Bolivári Köztársaság tekintetében. A 2017/2063 rendelet 20. cikke értelmében ezek a rendelkezések annak a tiltására korlátozódnak, hogy közvetlenül vagy közvetve Venezuelában az Európai Unió bíróságának joghatósága alá tartozó természetes vagy jogi személyek részére berendezéseket és technológiát adjanak el vagy vigyenek ki és azoknak bizonyos kapcsolódó szolgáltatásokat nyújtsanak.

28 A Venezuelai Bolivári Köztársaság úgy válaszol, hogy az a körülmény, hogy a 2017/2063 rendelet 20. cikke eleve kivonja őt e rendelkezés hatálya alól, nem képezi akadályát annak, hogy az vele szemben joghatásokat váltson ki. Az EUMSZ 75. és 215. cikk pontosan arra hatalmazza fel az Uniót, hogy olyan gazdasági szankciókat fogadjon el, amelyek célja, hogy joghatásaikat harmadik országokban váltsák ki. A megtámadott rendelkezések a jelen esetben tiltják, hogy katonai berendezéseket, technológiát, szoftvereket, valamint kapcsolódó szolgáltatásokat nyújtsanak számára annak elkerülése érdekében, hogy azokat úgynevezett belső elnyomás céljából felhasználja, és hogy e tilalmakra tekintettel módosítsa állítólagos megtorló politikáját. E cél elérése érdekében a megtámadott rendelkezések korlátozzák bizonyos olyan jogok gyakorlását, amelyekben a Venezuelai Bolivári Köztársaság a nemzetközi jog alapján részesülhet, mint például a szerződések tárgyalásához vagy megkötéséhez való jog európai szolgáltatásnyújtókkal és berendezések európai szállítóival.

29 Emlékeztetni kell arra, hogy az állandó ítélkezési gyakorlat szerint az EUMSZ 263. cikk negyedik bekezdésében előírt azon feltétel, miszerint a kereset tárgyát képező határozatnak közvetlenül kell érintenie a természetes vagy jogi személyt, két kritérium együttes fennállását kívánja meg, vagyis egyrészt azt, hogy a kifogásolt intézkedés közvetlen hatást gyakoroljon a felperes jogi helyzetére, és másrészt azt, hogy ne hagyjon mérlegelési lehetőséget az intézkedés végrehajtásával megbízott címzettjei számára, mert az ilyen végrehajtás tisztán automatikus jellegű, és köztes szabályok alkalmazása nélkül, egyedül az uniós szabályozás alapján történik (2015. október 8-i Agrotikos Synetairismos Profitis Ilias kontra Tanács végzés, T-731/14, nem tették közzé, EU:T:2015:821, 26. pont; 2018. szeptember 13-i Almaz-Antey kontra Tanács ítélet, T-515/15, nem tették közzé, EU:T:2018:545, 62. pont).

30 Arra is emlékeztetni kell, hogy annak meghatározásához, hogy valamely jogi aktus joghatásokat vált-e ki, különösen tárgyának, tartalmának, hatályának, lényegének, valamint annak a jogi és ténybeli háttérnek kell jelentőséget tulajdonítani, amelybe az illeszkedik (lásd: 2012. március 8-i Octapharma Pharmazeutika kontra EMA végzés, T-573/10, EU:T:2012:114, 30. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

31 A jelen esetben a megtámadott rendelkezések először is Venezuelában bármely természetes vagy jogi személy, szervezet vagy szerv részére fegyverek, katonai felszerelések vagy bármilyen más, belső elnyomás céljára felhasználható felszerelés, valamint berendezések, technológia vagy monitorozásra szolgáló szoftverek eladásának vagy szolgáltatásának tilalmát tartalmazzák. A megtámadott rendelkezések másodszor Venezuelában ugyanezen természetes vagy jogi személyek, szervezetek vagy szervek részére pénzügyi, technikai vagy az ezen felszerelésekkel és technológiákkal összefüggésben álló más jellegű szolgáltatások nyújtásának tilalmát tartalmazzák.

32 A 2017/2063 rendelet 20. cikke a fent említett tilalmak alkalmazását az Unió területére, a tagállami állampolgár természetes személyekre, a valamely tagállam joga szerint létrehozott jogi személyekre, valamint a teljes egészében vagy részben az Unión belül üzleti tevékenységet folytató jogi személyekre, szervezetekre vagy szervekre korlátozza.

33 Ellenben a megtámadott rendelkezések nem írnak elő tilalmakat a Venezuelai Bolivári Köztársaság tekintetében. A megtámadott rendelkezések legfeljebb közvetett hatásokkal járhatnak a Venezuelai Bolivári Köztársaságra, amennyiben a tagállami állampolgár természetes személyekkel, valamint a valamely tagállam joga szerint létrehozott jogi személyekkel szemben előírt tilalmak azzal a következménnyel járhatnak, hogy korlátozzák azokat a forrásokat, amelyek felhasználásával a Venezuelai Bolivári Köztársaság beszerezheti a szóban forgó árukat és szolgáltatásokat.

34 Kétségtelen, hogy a 2018. szeptember 13-i Almaz-Antey kontra Tanács ítéletben (T-515/15, nem tették közzé, EU:T:2018:545) a Törvényszék elutasította azt az érvet, miszerint az Unión kívül létrehozott szervezet jogi helyzetét nem érintik közvetlenül az olyan intézkedések, amelyek arra irányulnak, hogy megtiltsák az uniós gazdasági szereplőknek, hogy bizonyos típusú ügyleteket bonyolítsanak vele. A Törvényszék ugyanis úgy ítélte meg, hogy az uniós gazdasági szereplők számára az ilyen ügyletek végzésének tilalma egyenértékű a felperes számára annak megtiltásával, hogy a szóban forgó ügyleteket bonyolítsa velük (lásd ebben az értelemben: 2018. szeptember 13-i Almaz-Antey kontra Tanács ítélet, T-515/15, nem tették közzé, EU:T:2018:545, 65. pont).

35 Ki kell azonban emelni, hogy a 2018. szeptember 13-i Almaz-Antey kontra Tanács ítélet (T-515/15, nem tették közzé, EU:T:2018:545) alapjául szolgáló ügyben a megtámadott jogi aktus kifejezetten érintette a felperest. A neve ugyanis szerepelt a megtámadott határozat mellékletében olyan vállalkozásként, amely számára a szóban forgó áruk értékesítése vagy szolgáltatások nyújtása tilos volt.

36 Ezzel szemben a hivatkozott ítélet alapjául szolgáló ügy felperesével összehasonlítva a jelen ügyben a Venezuelai Bolivári Köztársaság mint állam nem kifejezetten és konkrétan érintett a megtámadott rendelkezésekben.

37 Ráadásul a Tanács jogosan hivatkozik arra, hogy a Venezuelai Bolivári Köztársaság nem tekinthető a T-515/15. sz. ügy felpereséhez hasonló gazdasági szereplőnek. A Venezuelai Bolivári Köztársaság fellépési formái ugyanis nem korlátozhatók egy puszta kereskedelmi tevékenységre, amint azt maga is elismeri. Így valamely állam közhatalmi jogköröket gyakorol különösen az olyan állami tevékenységekkel összefüggésben, mint a védelemhez, a rendészethez és a felügyelethez kapcsolódó feladatok. Továbbá a gazdasági szereplővel ellentétben, amelynek az általa követett cél miatt korlátozottak a lehetőségei, a Venezuelai Bolivári Köztársaság állam minőségében olyan cselekvési térrel rendelkezik, amelyet jelentős sokrétűség jellemez, és amely nem korlátozható egy konkrét tevékenységre. A hatáskörök e nagyon széles skálája különbözteti ezért meg a korlátozó intézkedéssel érintett, egy meghatározott gazdasági tevékenységet szokásosan végző gazdasági szereplőtől.

38 Ráadásul az ítélkezési gyakorlatból kitűnik, hogy a megtámadott rendelkezések által előírtakhoz hasonló tilalmak nem érinthetik közvetlenül azoknak a gazdasági szereplőknek a helyzetét, akik a szóban forgó piacokon nem aktívak (lásd ebben az értelemben: 2011. szeptember 6-i Inuit Tapiriit Kanatami és társai kontra Parlament és Tanács végzés, T-18/10, EU:T:2011:419, 79. pont). Ezért a 2018. szeptember 13-i Almaz-Antey kontra Tanács ítéletben (T-515/15, nem tették közzé, EU:T:2018:545, 66. pont) a Törvényszék pontosan azt állapította meg, hogy a felperes a megtámadott jogi aktus releváns rendelkezéseiben érintett védelmi ágazatban aktív társaság volt.

39 Márpedig a jelen ügyben a Venezuelai Bolivári Köztársaság az Eurostat által meghatározott adatokat szolgáltatott, amelyekből kitűnik, hogy a megtámadott rendelkezések hatálya alá tartozó árukra vonatkozó, Venezuelával folytatott kereskedelmi ügyletek teljes értéke 2016-ban 76 millió eurót, 2017-ben 59 millió eurót, 2018-ban pedig nulla összeget tett ki.

40 Mindazonáltal, noha ezek az adatok igazolhatják a megtámadott rendelkezések hatékonyságát, nem bizonyíthatják, hogy a szóban forgó áruk és szolgáltatások megvásárlásával a Venezuelai Bolivári Köztársaság a szóban forgó piacokon aktív gazdasági szereplőhöz hasonló jogalanyként, nem pedig állami tevékenységei keretében tevékenykedett.

41 Végül olyan jogcím hiányában – mint egy szerződés –, amelynek fennállását a Venezuelai Bolivári Köztársaság a Törvényszék előtt bizonyította volna, ez utóbbi számára annak a lehetősége, hogy az uniós gazdasági szereplőkkel jogi jellegű kapcsolatot ápoljon, pusztán spekulatívnak tűnik, és csak jövőbeli és hipotetikus tárgyalásokból eredhet. A megtámadott rendelkezésekkel bevezetett tilalmak következésképpen nem tekinthetők úgy, hogy azok – mint ilyenek – a Venezuelai Bolivári Köztársaság jogi helyzetét érintik.

42 A Venezuelai Bolivári Köztársaság kétségkívül emlékeztet arra, hogy az állandó ítélkezési gyakorlat szerint az a körülmény, hogy valamely uniós aktus akadályoz egy közjogi jogi személyt abban, hogy szándékának megfelelően gyakorolja saját hatásköreit, közvetlenül érinti annak jogi helyzetét, és ennélfogva e jogi aktus őt közvetlenül érinti.

43 Ugyanakkor az az ítélkezési gyakorlat, amelyre a Venezuelai Bolivári Köztársaság hivatkozik, az államinál alacsonyabb szintű jogalanyok által nyújtott állami támogatások biztosítására vonatkozó ügyekben (lásd ebben az értelemben: 1988. március 8-i Exécutif régional wallon és Glaverbel kontra Bizottság ítélet, 62/87 és 72/87, EU:C:1988:132, 6. és 8. pont; 1998. április 30-i Vlaamse Gewest kontra Bizottság ítélet, T-214/95, EU:T:1998:77, 29. pont; 2015. november 26-i Comunidad Autónoma del País Vasco és Itelazpi kontra Bizottság ítélet, T-462/13, EU:T:2015:902, 34. pont), egy jövőbeli tagállam számára a csatlakozása előtt előírt, a mezőgazdasággal és a mezőgazdasági termékekre alkalmazandó vámokkal kapcsolatos ügyekben (lásd ebben az értelemben: 2009. június 10-i Lengyelország kontra Bizottság ítélet, T-257/04, EU:T:2009:182, 56–58. pont), valamint a gépjármű-közlekedés szabályozása terén (lásd ebben az értelemben: 2018. december 13-i Ville de Paris, Ville de Bruxelles és Ayuntamiento de Madrid kontra Bizottság ítélet, T-339/16, T-352/16 és T-391/16, fellebbezés alatt, EU:T:2018:927, 50. pont) került alkalmazásra. Márpedig valamennyi említett ügyben a szóban forgó jogi aktusok közvetlenül korlátozták az említett közjogi jogi személyek által anyagi jogi hatásköreik gyakorlását. Ellenben a jelen esetben a megtámadott rendelkezések nem tiltják közvetlenül a Venezuelai Bolivári Köztársaság számára az érintett berendezések vásárlását és behozatalát, valamint a kérdéses szolgáltatások megszerzését. Ezek a rendelkezések nem érintik a Venezuelai Bolivári Köztársaság azon képességét, hogy a joghatósága alá tartozó területeken és javak felett szuverén jogait gyakorolja, továbbá a 2017/2063 rendeletben semmi nem enged arra következtetni, hogy a Tanács szándéka az lett volna, hogy korlátozza a Venezuelai Bolivári Köztársaság jogi képességét. Tekintettel minden államnak vagy államok szövetségének azon jogára, hogy önállóan döntsön arról, ahogyan harmadik államokkal gazdasági kapcsolatokat kíván fenntartani, a szóban forgó intézkedések legfeljebb közvetett módon korlátozzák a Venezuelai Bolivári Köztársaság ezzel kapcsolatos lehetőségeit.

44 A fentiek összességére tekintettel meg kell állapítani, hogy a Venezuelai Bolivári Köztársaság jogi helyzetét a megtámadott rendelkezések nem érintik közvetlenül.

45 A Venezuelai Bolivári Köztársaság egyébiránt azzal érvel, hogy a megtámadott rendelkezések korlátozzák az általa az uniós vállalkozásokkal fenntartott pénzügyi és gazdasági kapcsolatokat. Azt állítja, hogy az ilyen gazdasági hatást kereshetőségi jogának értékeléséhez figyelembe kell venni.

46 Nem vitatott, hogy a Venezuelai Bolivári Köztársaság által hivatkozott, 2018. május 3-i Distillerie Bonollo és társai kontra Tanács ítéletében (T-431/12, fellebbezés alatt, EU:T:2018:251, 51–53. pont) a Törvényszék úgy ítélte meg, hogy amennyiben a közvetlen érintettség a joghatásokra korlátozódna, a valamely uniós gyártó által a dömpingellenes vámokat kivető rendelettel szemben benyújtott valamennyi keresetet szisztematikusan elfogadhatatlannak kellene nyilvánítani, épp úgy, ahogyan a Bizottság által a hivatalos vizsgálati eljárást követően a belső piaccal összeegyeztethetőnek nyilvánított támogatásban részesülő versenytársa által benyújtott valamennyi keresetet és a valamely versenytárs

által az összefonódást a belső piaccal összeegyeztethetőnek nyilvánító határozattal szemben benyújtott valamennyi keresetet. Egyébiránt a pontosan a korlátozó intézkedések területén hozott, 2018. szeptember 13-i NK Rosneft és társai kontra Tanács ítéletében (T-715/14, nem tették közzé, fellebbezés alatt, EU:T:2018:544, 80. és 81. pont), valamint 2018. szeptember 13-i Gazprom Neft kontra Tanács ítéletében (T-735/14 és T-799/14, EU:T:2018:548, 88., 89. és 97. pont) a Törvényszék úgy ítélte meg, hogy azon személyek közvetlen érintettségének a megállapításához, akiket, illetve amelyeket a szóban forgó jogi aktusokban név szerint megjelöltek és akik, illetve amelyek a Törvényszékhez benyújtott beadványokkal bizonyították, hogy a kiviteli korlátozásokkal sújtott piacokon tevékenykedtek, nemcsak e korlátozásoknak az említett személyek jogi helyzetére gyakorolt hatásait, hanem azoknak az e személyekre gyakorolt tényleges hatásait is figyelembe kell venni.

47 Mindazonáltal a fenti 37–40. pontból kitűnik, hogy a Venezuelai Bolivári Köztársaság nem bizonyította, hogy a megtámadott rendelkezésekkel érintett áruk és szolgáltatások terén aktív gazdasági szereplőnek kell tekinteni.

48 Következésképpen az a körülmény, hogy a megtámadott rendelkezések tiltják az Unióban székhellyel rendelkező gazdasági szereplők számára, hogy Venezuelában bármely természetes vagy jogi személlyel, szervezettel vagy szervvel gazdasági és pénzügyi kapcsolatokkal rendelkezzenek, nem vezethet ahhoz a következtetéshez, hogy ezek a rendelkezések az EUMSZ 263. cikk negyedik bekezdése értelmében közvetlenül érintik a Venezuelai Bolivári Köztársaságot.

49 Végül, a Venezuelai Bolivári Köztársaság megjegyzi, hogy amennyiben megtagadják esetében a kereshetőségi jogot, minden bírói jogvédelemtől megfosztanák, mivel nemzeti végrehajtási intézkedések hiányában nem tudna a tagállami bíróságok előtt keresetet indítani.

50 Mindazonáltal emlékeztetni kell arra, hogy az EUMSZ 263. cikk negyedik bekezdésében előírt elfogadhatósági feltételeket kétségkívül a hatékony bírói jogvédelemhez való jog fényében kell értelmezni, azonban arra is, hogy ez a jog nem vezethet ezen – az EUM-Szerződés által kifejezetten előírt – feltételek figyelmen kívül hagyásához (lásd: 2016. szeptember 28-i PAN Europe és társai kontra Bizottság végzés, T-600/15, EU:T:2016:601, 50. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

51 Következésképpen a keresetet mint elfogadhatatlant el kell utasítani, amennyiben az a megtámadott rendelkezések ellen irányul.

A keresetről, amennyiben az a kereseti kérelmek kiigazítását követően a 2018/1656 határozat és a 2018/1653 végrehajtási rendelet megsemmisítésére irányul

52 A Venezuelai Bolivári Köztársaság úgy érvel, hogy a 2018/1656 határozat 1. cikkének 1. pontja módosítja a 2017/2074 határozat 13. cikkének első bekezdését, és ezért 2019. november 14-i meghosszabbítja az utóbbi határozat alkalmazásának időtartamát. Kiemeli, hogy a 2018/1656 határozat (2) preambulumbekezdése szerint erről a meghosszabbításról a 2017/2074 határozat „felülvizsgálata alapján” határoztak. A Venezuelai Bolivári Köztársaság azt állítja továbbá, hogy a 2018/1653 végrehajtási rendeletet a 2017/2063 rendelet 17. cikke (4) bekezdésének megfelelően a venezuelai helyzet felülvizsgálatát követően fogadták el. Következésképpen a 2018/1656 határozatból és a 2018/1653 végrehajtási rendeletből következik, hogy a Venezuelai Bolivári Köztársaság továbbra is a 2017/2074 határozatban és a 2017/2063 rendeletben előírt korlátozó intézkedések hatálya alá tartozik egy további éven keresztül. Márpedig ha valamely eredetileg megtámadott jogi aktust az eljárás során egy későbbi jogi aktus meghosszabbít, ezt a későbbi jogi aktust olyan új körülménynek kell tekinteni, amelynek alapján a felperes kiigazíthatja keresetlevelét.

53 Mindazonáltal, mivel a megtámadott rendelkezések nem érintik közvetlenül a Venezuelai Bolivári Köztársaságot, ugyanez vonatkozik a 2018/1653 végrehajtási rendelet esetére is. Ez a végrehajtási rendelet ugyanis a 2017/2063 rendeletnek az első alkalommal a 2017/2063 rendelet végrehajtásáról szóló, 2018. január 22-i (EU) 2018/88 tanácsi végrehajtási rendelettel (HL 2018. L 16 I., 6. o.) módosított IV. mellékletét módosítja. Márpedig a Venezuelai Bolivári Köztársaság nem vitatja az említett IV. melléklet tartalmát.

54 Továbbá az eljárási szabályzat 86. cikkéből következik, hogy a kiigazítási beadvány keretében a felperes csak akkor kérheti olyan jogi aktus megsemmisítését, amely egy másik jogi aktus helyébe lép vagy azt módosítja, ha ez utóbbi megsemmisítését a keresetlevélben kérték (lásd ebben az értelemben: 2017. január 25-i Almaz-Antey Air and Space Defence kontra Tanács ítélet, T-255/15, nem tették közzé, EU:T:2017:25, 37–39. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat). Márpedig amint azt a Tanács megjegyzi, a 2018/1656 határozat módosítja a 2017/2074 határozatot, amelynek a megsemmisítését a Venezuelai Bolivári Köztársaság az eljárást megindító iratában nem kérte.

55 Következésképpen a keresetet abban a részében is elfogadhatatlanként el kell utasítani, amennyiben az a 2018/1656 határozat és a 2018/1653 végrehajtási rendelet megsemmisítésére irányul.

56 A fentiek összességére tekintettel a keresetet teljes egészében mint elfogadhatatlant el kell utasítani, anélkül hogy határozni kellene a Tanács által felhozott két másik elfogadhatatlansági okról.

A költségekről

57 Az eljárási szabályzat 134. cikkének (1) bekezdése értelmében a Törvényszék a pervesztes felet kötelezi a költségek viselésére, ha a pernyertes fél ezt kérte.

58 A Venezuelai Bolivári Köztársaságot, mivel pervesztes lett, a Tanács kérelmének megfelelően kötelezni kell a saját és a Tanács költségeinek viselésére.

A fenti indokok alapján

A TÖRVÉNYSZÉK (kibővített negyedik tanács)

a következőképpen határozott:

1) A Törvényszék a keresetet elutasítja.

2) A Venezuelai Bolivári Köztársaság viseli a saját költségeit, valamint az Európai Unió Tanácsa részéről felmerült költségeket.

Kanninen Schwarcz Iliopoulos

Calvo-Sotelo Ibáñez-Martín Reine

Kihirdetve Luxembourgban, a 2019. szeptember 20-i nyilvános ülésen.

Aláírások